

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.503/VR
van 31 december 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
wijziging van verschillende koninklijke besluiten betreffende de
kinderbijslag’

Op 16 november 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van verschillende koninklijke besluiten betreffende de kinderbijslag’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 10 december 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Leen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het ontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 15 december 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME en Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitters, Wilfried VAN VAERENBERGH, Luc DETROUX, Wouter PAS en Wanda VOGEL, staatsraden, Marc RIGAUX, Michel TISON, Yves DE CORDT en Jacques ENGLEBERT, assessoren, Bernadette VIGNERON, griffier en Leen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur en Stéphane TELLIER, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 31 december 2015.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85bis.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe:

- de bepalingen in te trekken waarin beroep wordt gedaan op de “fiscale flux” voor de berekening van de inkomsten van rechtgevendende kinderen, die een bepaald bedrag niet mogen overschrijden¹ (artikelen 3, 5 en 6 van het ontwerp²);

- dezelfde bepalingen in te trekken in de mate ze voorzien in de “afvlakking” van de inkomsten³ (artikelen 3, 5 en 6 van het ontwerp⁴);

- voor het geval van de toekenning van de sociale toeslagen en de eenoudertoeslag, het gebruik van de fiscale flux te concretiseren door het vervangen van de bepaling die analoog is aan de bepalingen die onder het eerste en tweede streepje worden vermeld. Dit gebeurt door een gelijkaardige bepaling, met een verschil in formulering voor wat betreft de definitie van de

¹ Het gaat om de gevallen bedoeld in de volgende bepalingen:

- artikel 4, § 2, van het koninklijk besluit van 12 augustus 1985 ‘tot uitvoering van artikel 62, § 5 van de Algemene kinderbijslagwet’ (zie artikel 3, 2°, van het koninklijk besluit van 22 mei 2014 ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 augustus 1985 tot uitvoering van artikel 62, § 5 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag’. Het betreft het koninklijk besluit van 22 mei 2014 bekendgemaakt op pagina 48289 van het Belgisch Staatsblad van 27 juni 2014 en niet het koninklijk besluit met hetzelfde opschrift, aangenomen op dezelfde datum en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde datum, maar op pagina 47832. Artikel 3 van het eerstgenoemde koninklijk besluit van 22 mei 2014 wordt ingetrokken door artikel 3 van het ontwerp).

- artikel 1, eerste lid, 2°, van het koninklijk besluit van 6 maart 1979 ‘tot bepaling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat verbonden is door een leerovereenkomst’ (zie artikel 1, 2°, van het koninklijk besluit van 22 mei 2014 ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 maart 1979 tot bepaling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat verbonden is door een leerovereenkomst’; dit koninklijk besluit van 22 mei 2014 wordt ingetrokken door artikel 5 van het ontwerp).

- artikel 14 van het koninklijk besluit van 10 augustus 2005 ‘tot vaststelling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt’ (zie artikel 2, 2°, van het koninklijk besluit van 22 mei 2014 ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 augustus 2005 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt’; dit koninklijk besluit van 22 mei 2014 wordt ingetrokken door artikel 6 van het ontwerp).

² Het betreft deze bepalingen in de mate ze de intrekking van artikel 4, § 2, tweede en derde lid, van het koninklijk besluit van 12 augustus 1985, artikel 1, tweede en derde lid, van het koninklijk besluit van 6 maart 1979 en artikel 14, tweede en derde lid, van het koninklijk besluit van 10 augustus 2005 inhouden.

³ Volgens de nota aan de Vlaamse Regering is de afvlakking “het samentellen van alle verschuldigd geachte inkomsten van een kalenderjaar gedeeld door twaalf om de gemiddelde maandinkomsten van dat jaar te verkrijgen”.

⁴ Het betreft deze bepalingen in de mate ze de intrekking van artikel 4, § 2, vierde lid, van het koninklijk besluit van 12 augustus 1985, artikel 1, vierde lid, van het koninklijk besluit van 6 maart 1979 en artikel 14, vierde lid, van het koninklijk besluit van 10 augustus 2005 inhouden.

beroepsinkomsten, en met de invoeging van een definitie van de beroepsinkomsten die voortvloeien uit de beroepsactiviteit van personeelsleden van een instelling van internationaal publiek recht, en met een verschillende formulering van de “afvlakkings”regel⁵ (artikelen 2 en 4 van het ontwerp);

- te vermijden dat een jongere die werk vindt of opnieuw gaat studeren tijdens de verlenging van zijn beroepsinschakelingstijd, geen kinderbijslag ontvangt voor de periode voor die job of die nieuwe studies, omdat hij geen tweede positieve evaluatie van de RVA heeft ontvangen (artikel 1 van het ontwerp).⁶

Daarnaast bevat het ontwerp een bepaling inzake de terugwerkende kracht van de ontworpen bepalingen (artikel 7 van het ontwerp) en een bepaling inzake de inwerkingtreding van het ontwerpbesluit (artikel 8 van het ontwerp). Dit artikel 8 bepaalt dat het besluit in werking treedt “op de dag van de laatste bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van inhoudelijk dezelfde bepalingen aangenomen door de andere deelentiteiten bevoegd inzake gezinsbijslag”.

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

3. Krachtens artikel 5, § 1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor “de gezinsbijslagen”, en dit vanaf 1 juli 2014.⁷

4. Uit artikel 94, § 1bis, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 blijkt echter dat tijdens een overgangsperiode de normeringsbevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap beperkt is, zowel op het vlak van de uitbetaling en het administratieve beheer van de gezinsbijslagen, als op het vlak van de inhoudelijke regeling.

⁵ De hypothese van de “sociale toeslagen en de eenoudertoeslag” is geregeld in het koninklijk besluit van 26 oktober 2004 ‘tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2, van de Algemene kinderbijslagwet’ (zie artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 mei 2014 ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders’. Dit artikel 4 wordt ingetrokken door artikel 4 van het ontwerp, maar artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004, vervangen bij artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 mei 2014, wordt op zijn beurt vervangen door artikel 2 van het ontwerp.

⁶ Artikel 1 van het ontwerp wijzigt aldus artikel 4, § 1/2 van het koninklijk besluit van 12 augustus 1985 ‘tot uitvoering van artikel 62, § 5, van de Algemene kinderbijslagwet’.

⁷ Zie de toelichting bij het voorstel dat geleid heeft tot de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’: “De bevoegdheid inzake gezinsbijslagen omvat de volledige bevoegdheid voor zowel de kinderbijslag (...) als de geboortepremies als de adoptiepremies. Ze omvat de gehele kinderbijslagregeling voor werknemers, voor zelfstandigen, voor overheidspersoneel (met inbegrip van het personeel dat afhangt van de federale overheid en de diensten of instellingen die hiervan afhangen), alsook de gewaarborgde kinderbijslagregeling. Het betreft zowel de bevoegdheid voor de gewone kinderbijslag als voor de toeslagen. De gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie beschikken ter zake over de volledige wetgevings-, uitvoerings-, en controlebevoegdheid. De gemeenschappen zijn onder meer volledig bevoegd voor het bepalen van het toepassingsgebied, de rechthebbenden die het recht op kinderbijslag openen, de rechtgevendende kinderen, de bijslagtrekkenden, het bedrag van de kinderbijslag, het ontstaan en behoud van het recht op kinderbijslag, de betaling van de kinderbijslag en het administratieve beheer. Ze kunnen de bestaande regelgeving, elk wat hen betreft, opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen. Die bevoegdheid zal uiteraard met naleving van de hogere normen (met inbegrip van de internationale normen) worden uitgeoefend en onder meer van artikel 23 van de Grondwet (...)”, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 68.

Om de continuïteit van de uitbetalingen te waarborgen, heeft de bijzondere wetgever voorzien in een overgangperiode waarin de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) een beroep moeten en vervolgens kunnen doen op de huidige betalingsinstellingen⁸ om, tegen betaling, het administratieve beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen te verzekeren.

De overgangperiode wordt geregeld in artikel 94, § 1*bis*, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Dit artikel bepaalt in essentie dat gedurende een beperkte periode (minstens tot 1 januari 2016 en ten laatste tot 1 januari 2020) de instellingen die belast zijn met het administratieve beheer en de uitbetaling, tegen vergoeding, belast blijven met hun taken. Artikel 94, § 1*bis*, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 behoudt als dusdanig geen bevoegdheid voor de federale overheid om nog aspecten van de gezinsbijslagen te regelen, maar bepaalt dat, zolang een gemeenschap tijdens de overgangperiode niet zelf instaat voor het administratieve beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen,⁹ een gemeenschap of de GGC geen wijzigingen kan aanbrengen aan de essentiële elementen van dit administratieve beheer en van deze uitbetaling of van de regels die een significante impact hebben op het beheer en de uitbetaling. Het derde lid verduidelijkt dat hiervoor enkel de gemeenschappen en de GGC gezamenlijk via een samenwerkingsakkoord kunnen instaan, na overleg met de huidige betalingsinstellingen.

De gemeenschappen en de GGC kunnen dus thans niet eenzijdig essentiële elementen van het administratieve beheer of de uitbetaling regelen, noch bepalingen ten gronde aannemen die een significante impact hebben op het administratieve beheer of op de uitbetaling van de gezinsbijslagen. Dergelijke wijzigingen kunnen de gemeenschappen en de GGC enkel gezamenlijk aanbrengen door een samenwerkingsakkoord te sluiten, volgens de nadere regels opgenomen in het genoemde artikel 94, § 1*bis*, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

5. Tijdens de parlementaire voorbereiding van de zesde staatshervorming heeft de bijzondere wetgever bij wijze van voorbeeld een aantal van dergelijke wijzigingen met een significante impact opgesomd.¹⁰

In het algemeen vermeldt de toelichting bij het voorstel dat de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’ is geworden, die artikel 94, § 1*bis*, in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft ingevoegd:

“Deze bepaling strekt ertoe te verhinderen dat de gemeenschappen of de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie essentiële wijzigingen zouden aanbrengen aan de bestaande regels inzake administratieve beheer en de uitbetaling van de

⁸ Dit zijn volgens de toelichting bij het voorstel dat geleid heeft tot de bijzondere wet 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’: “RKW, RSZPPO, de kinderbijslagkassen, de sociale verzekeringskassen, de overheden die de kinderbijslag uitbetalen al dan niet samen met de wedde, enz.”, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 72.

⁹ Wat pas mogelijk is in de tweede fase van de overgangperiode, die loopt van 1 januari 2016 tot uiterlijk 31 december 2019.

¹⁰ Toelichting bij het voorstel voorstel dat geleid heeft tot de bijzondere wet 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 74. Zie ook het bijkomende voorbeeld aangebracht in de verklaring van staatsecretaris S. Verherstraeten, *Parl.St.* Senaat 2013-14, nr. 5-2232/5, 257.

gezinsbijslagen die een onevenredige financiële of administratieve last met zich zouden meebrengen voor de federale overheid.”¹¹

Daarnaast heeft de toelichting bij wijze van voorbeeld een aantal wijzigingen van regelen opgelijst die in elk geval als essentieel moeten worden beschouwd:

“Onder essentiële wijzigingen moet in elk geval worden begrepen:

- de uitbetaling van de gezinsbijslagen via de betalingsinstellingen (...);
- het bepalen, wijzigen of toevoegen van categorieën;
- het verkrijgen van een recht door een voorrangsgerechtigde rechthebbende (al dan niet als gevolg van het afstaan van een recht), die tot een bepaalde betalingsinstelling behoort;
- het toepassen van een vaste schaalstructuur op basis van de socioprofessionele situatie en de gezinssituatie van die voorrangsgerechtigde rechthebbende (sociale toeslagen) of op basis van het feit dat hij/zij wees is;
- het aanduiden van de bijslagtrekkende rond wie gegroepeerd wordt (rangen) en wiens situatie de betaling van bepaalde toeslagen met zich meebrengt;
- het toepassen van een toeslagenstructuur op basis van de eigenschappen van het kind zelf (leeftijd, handicap).

De bedragen van de gezinsbijslagen kunnen vanaf de inwerkingtreding van onderhavige wet worden gewijzigd door een gemeenschap of de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.”¹²

6. Er moet bijgevolg worden nagegaan of de wijzigingen die het ontwerp aanbrengt, betrekking hebben op hetzij de essentiële elementen van het administratieve beheer of de uitbetaling, hetzij op de regels ten gronde die een significante impact hebben op het administratieve beheer of op de uitbetaling van de gezinsbijslagen.

Artikelen 3, 5 en 6

7. De intrekking van de bepalingen bedoeld in de artikelen 3, 5 en 6 van het ontwerp heeft tot gevolg dat terug gebruik gemaakt wordt van een berekeningswijze van de betrokken inkomsten, die sterk verschilt van de berekeningswijze die thans van kracht is. Deze laatste steunt zowel op het gebruik van de “fiscale flux” als op de “afvlakking” van de inkomsten van een kalenderjaar.

Zo’n wijziging raakt een regel ten gronde die, indien ze door een gemeenschap of de GGC op eenzijdige wijze wordt uitgevaardigd, onvermijdelijk een significante impact heeft op het administratieve beheer of de uitbetaling van de betrokken gezinsbijslagen.

¹¹ Toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 73.

¹² Toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 74.

De nota aan de leden van de Vlaamse Regering bevestigt deze vaststelling door in de volgende bewoordingen te wijzen op de gevolgen van een eenzijdige aanname door een deeltentiteit van deze regels:

“Die situatie zou kunnen leiden tot een inwerkingtreding op verschillende tijdstippen voor de verschillende deeltentiteiten, met nadelige gevolgen voor het betaalcircuit, en dus ook voor de gezinnen.

(...)

Het betaalcircuit mag de voor de deeltentiteiten gemeenschappelijke bepalingen immers enkel op een eenvormige wijze materieel toepassen, met name bij dossiers waarbij de kinderen van de rechthebbenden in verschillende deeltentiteiten gedomicilieerd zijn”.

8. Uit wat voorafgaat volgt dat de ontworpen regelingen moeten worden beschouwd als regels ten gronde die een significante impact hebben op het administratieve beheer of de betaling van de gezinsbijslagen, die niet eenzijdig door een of meer van de bevoegde overheden kunnen worden aangenomen. Het gezamenlijk eenzijdig aannemen van dezelfde regelingen door elke gemeenschap en de GGC, doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

De in het ontwerp opgenomen regels kunnen, in de overgangsperiode bedoeld in artikel 94, § 1bis, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 enkel en alleen tot stand worden gebracht op basis van een samenwerkingsovereenkomst tussen de drie gemeenschappen en de GGC. Aangezien zo’n samenwerkingsovereenkomst de betrokken overheden kan bezwaren, moet de samenwerkingsovereenkomst worden goedgekeurd door de betrokken wetgevers.

De voornoemde bepalingen van het ontwerp kunnen bijgevolg geen doorgang vinden.

Artikelen 2 en 4

9. De uit de artikelen 2 en 4¹³ van het ontwerp volgende nieuwe tekst van artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004 ‘tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2, van de Algemene Kinderbijslagwet’, houdt de volgende wijzigingen in:

1° de thans geldende tekst van artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004 bepaalt achtereenvolgens de wijze waarop de beroepsinkomsten van de werknemer (dit zijn “de belastbare inkomsten die voortvloeien uit zijn activiteit als werknemer”¹⁴), van de zelfstandige, alsook de vervangingsinkomsten worden bepaald;

De ontworpen tekst van dit artikel 3 bevat in het eerste lid een algemene regel over het begrip “beroepsinkomsten”, waarvan de formulering zeer sterk overeenkomt met de regel die

¹³ Aangezien artikel 7 van het ontwerp bepaalt dat artikel 2 van het ontwerp, dat artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004 vervangt, uitwerking heeft op het ogenblik waarop artikel 3 in het koninklijk besluit van 26 oktober 2004 is ingevoegd door artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 mei 2014, is het niet nodig om, zoals artikel 4 van het ontwerp doet, uitdrukkelijk in de intrekking van artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 mei 2014 te voorzien.

¹⁴ Artikel 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004, zoals ingevoegd bij artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 mei 2014.

thans geldt voor de beroepsinkomsten uit een activiteit als werknemer (“De beroepsinkomsten zijn de belastbare inkomsten die voortvloeien uit een beroepsactiviteit”)¹⁵. Daarnaast definieert het ontworpen artikel de beroepsinkomsten van de zelfstandige en de vervangingsinkomsten op bijna identieke wijze als in de huidige tekst van het bedoelde artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004.¹⁶

2° in artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004 wordt een tweede lid, 2°, ingevoerd, dat een regel bevat voor het bepalen van de beroepsinkomsten “die voortvloeien uit de beroepsactiviteit toegekend aan de personeelsleden van een instelling van internationaal publiek recht”;

3° de formulering van de regel van de “afvlakking” in het ontworpen artikel 3, vierde lid, verschilt van dezelfde regel in hetzelfde artikel 3, vierde lid, van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004, zoals ingevoegd bij artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 mei 2014. Dit verschil in formulering lijkt evenwel ten gronde geen wezenlijk verschil in te houden.

Er moet evenwel opgemerkt worden dat enkel nog sprake is van de verkregen inkomsten en dat de woorden “binnen de grenzen van het fiscale aanslagjaar” niet meer in de tekst zijn opgenomen. De verwijzing naar het begrip “belastbare” inkomsten blijft wel nog van belang in de nieuwe ontworpen tekst, hetzij direct, hetzij indirect door de verwijzing naar artikel 11, § 2, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 ‘houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen’, voor wat de zelfstandigen betreft.

Uit de overwegingen in de nota aan de leden van de Vlaamse Regering, vermeld in dit advies sub 7, die een algemeen karakter hebben, zou kunnen afgeleid worden dat ze ook gelden voor artikel 2 van het ontwerp. In dat geval zou besloten moeten worden dat artikel 2 van het ontwerp regels ten gronde bevat die een significante impact hebben op het administratieve beheer of de betaling van de gezinsbijslagen, en dat het dus niet eenzijdig door de Vlaamse Gemeenschap kan worden aangenomen.

De wijzigingen die door artikel 2 van het ontwerp aan artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004 worden aangebracht, lijken nochtans niet dezelfde draagwijdte te hebben als diegene die voortvloeien uit het schrappen van de “fiscale flux” en de “afvlakking” van de inkomsten, waarin voorzien wordt door de artikelen 3, 5 en 6 van het ontwerp. De verwijzingen naar de belastbare inkomens en de afvlakking blijven daarentegen behouden in het ontworpen artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004.

De Raad van State beschikt niet over voldoende feitelijke elementen om uit te maken of de wijzigingen aan de betrokken regels aldus van die aard zijn dat ze beschouwd moeten worden als regels ten gronde die een significante impact hebben op het administratieve beheer of de uitbetaling.

¹⁵ Artikel 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004, zoals ontworpen door artikel 2 van het ontwerp.

¹⁶ Vgl. Artikel 3, tweede en derde lid, van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004, zoals ingevoegd bij artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 mei 2014, en het door artikel 2 van het ontwerp ontworpen artikel 3, tweede lid, 1°, en derde lid.

10. Enkel indien de steller van het ontwerp kan aantonen, op grond van concrete elementen die verband houden met het beheer van de sector van de gezinsbijslagen, dat de vervanging van artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004, een regel ten gronde bevat die geen significante impact heeft op het administratieve beheer of de uitbetaling van de betrokken gezinsbijslagen, kan worden aangenomen dat de Vlaamse Gemeenschap artikel 2 van het ontwerp op eenzijdige wijze kan aannemen.¹⁷

In dit verband wordt verwezen naar de opmerkingen sub 8 in dit advies.

Artikel 1

11. Uit geen enkel element van het dossier volgt dat de wijzigingen die door artikel 1 van het ontwerp worden aangebracht aan artikel 4, § 1/2, van het koninklijk besluit van 12 augustus 1985 ‘tot uitvoering van artikel 62, § 5, van de Algemene kinderbijslagwet’ betrekking zouden hebben op regels ten gronde die een significante impact hebben op het administratieve beheer of de uitbetaling van de gezinsbijslagen.

Er kan niet met zekerheid worden gesteld dat de overwegingen uit de nota aan de leden van de Vlaamse Regering die hoger in dit advies sub 7 werden weergegeven, eveneens voor de ontworpen bepaling gelden.

Tenzij deze overwegingen ook zouden gelden voor artikel 1 van het ontwerp, hetgeen door de steller van het ontwerp in voorkomend geval het best uitdrukkelijk in de aanhef van het ontwerp wordt weerlegd, lijkt het aanvaardbaar dat artikel 1 van het ontwerp door de Vlaamse Gemeenschap eenzijdig wordt aangenomen.

Deze conclusie geldt ook voor artikel 7, derde lid, van het ontwerp.

¹⁷ Met betrekking tot artikel 4 van het ontwerp kan verwezen worden naar voetnoot 13.

Slotopmerking

12. Aangezien de artikelen 3, 5 en 6 van het ontwerp slechts door middel van een samenwerkingsakkoord kunnen worden aangenomen, en aangezien dit ook het geval kan zijn voor artikel 2, moet de steller van het ontwerp uitmaken of het, gedurende de overgangsperiode waarin artikel 94, § 1*bis*, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, voorziet, niet raadzaam is om ook de inhoud van artikel 1 van het ontwerp in dit samenwerkingsakkoord op te nemen. Aldus zou hij ook rekening houden met de wil van de verschillende overheden om, zoals blijkt uit de nota aan de Vlaamse Regering, het geheel van de ontworpen bepalingen gelijktijdig in werking te laten treden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Leen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME